

HET BLAD VAN DE ALGEMENE STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

TIJDSCHRIFT IN DUBBELE FORMULE
verschijnt wekelijks

administratie: Bogaardenstraat 3
redaktie: Bogaardenstraat 3 tel. 23.85.75
H. Geeststraat 90 tel. 23.67.73
v.u. m. meus, bogaardenstraat 3, 3000 Leuven

3de jaargang nr 15

MAANDAG 14 FEBRUARI 1977

ABONNEMENT 100 Fr.

de geschiedenis van het cafetaria van campus arenberg III

Een lange lijdensweg, waarvan de eerste "staties" reeds vermeld werden in Veto, jaargang 2, nr. 13, 16 en 20.

Tot januari '76 was er op deze kampus een vrij grote ruimte ter beschikking (met een aantal automaten), die als kafetaria dienst deed. Het werd gebruikt door spoorstudenten, of tussen twee lessen door, of om wat te lezen of te studeren...

Als nieuwjaarscadeau kregen de studenten te horen dat het lokaal verplaatst was naar een lokaal van 6 op 10 meter... De oorspronkelijke ruimte was ingepalen door de Fakulteit Toegepaste Wetenschappen, die door de studenten (Veto, 2de jg. nr. 13) van expansiedreng beschuldigd werd.

Een petitie-actie onder de studenten leverde bijna 1.000 handtekeningen op. Toen vond het Planbureau van de K.U. Leuven dat de studenten geen behoefte hadden aan dergelijke ontspanningsruimte.

In het jaar 1977 komt datzelfde Planbureau plots op de proppen met grootse plannen: "een studentencafetaria van 300 plaatsen voor meervoudig gebruik" (zou ook kunnen dienen als kongressruimte..., waarvoor een keuken zou voorzien worden). De

bouwkosten worden op 27.199.000 fr geraamd!!! Het uitgangspunt is... de nood aan een kafetaria voor de studenten. (bron: dok. nr. 24 op de agenda van de Raad voor Studentenvoorzieningen van 28/01/77)

Van een aantal studenten van de VTK- en Chemika-kringen vernamen we dat ze zich verzetten tegen dergelijk voorstel, dat overloopt van de creativiteit. Wat ze willen is een ruimte voor zo-wat 200 studenten met een eenvoudige bar, waar 1 à 2 personeelsleden tewerkgesteld zouden zijn.

Een aantal argumenten voor deze visie zijn:

- tussen twee lessen in, is Alma III te ver. Het restaurant is in de namiddag open als kafetaria, maar er komt zeer weinig volk.
- door het gebrek aan serieuze ruimten voor ontspanning op Arenberg III, laat de sfeer van menselijke kontakten nogal te wensen over.
- een nieuw kafetaria, zoals het Planbureau voorstelt, betekent een concurrentie met Alma III, wat zeker niet aan te raden is.

Het veelvuldig gebruik van het kafetaria vóór 1976, wijst er op dat de behoefte er wel degelijk is. De Raad van Studentenvoorzieningen ging hier algemeen genomen, mee akkoord, maar zag zich gekonfronteerd met een aantal vragen en problemen:

Campus Arenberg III is gelegen aan de overkant van de Geelstijnenlaan in Heverlee, op meer dan één kilometer van enig kafé, winkel of restaurant.

- kan er een ruimte vrijgemaakt worden binnen de bestaande gebouwen (de kans hierop is uiterst gering)
- moet een dergelijk kafetaria voorzien worden door de fakulteiten zelf, of door studentenvoorzieningen (zoals Alma); moet het uitgebreid worden door een privé-firma (zoals in de Nieuwbouw L & W)?
- als het projekt onder Studentenvoorzieningen zou vallen, dan moeten de intresten van de leningen - die bij de ASLR aangegaan worden door de KULeuven voor de bouw van het kafetaria - terugbe-

taald worden door Studentenvoorzieningen. Dit probleem vermindert natuurlijk als er enkel gezorgd wordt voor een eenvoudig kompleks. Kan Studentenvoorzieningen dat aan? Zal ze het kafetaria kunnen runnen?

Het is nu aan de studenten ervoor te zorgen dat het voorstel van het Planbureau er niet door komt. Anderzijds moeten ze erover waken dat ze niet met een kluitje in het riet worden gestuurd, en dat alles op de lange baan wordt geschoven door de KULeuven.

EDITORIAAL

Dit is géén fiktie. Enkele weken al vragen een aardig aantal professoren zich af hoe ze het tweede semester zullen moeten opvullen. Oktober, november, december, januari zijn vlot verlopen, zonder dat cursussen onderbroken werden door studentenacties.

Bijna een decennium lang heeft het professorenkorps zich - aanvankelijk nillens - aangepast aan de aktiekomitees, betogingen, stakingen die het academiejaar doorkruisten; de cursussen werden dikwijls hierop afgetemd en gekonden-eerd.

In de afgelopen maand zagen professoren het einde van de cursus naderen en begonnen zich ernstig af te vragen of ze nu nog een stuk bij de cursus moesten schrijven, of een paar boeken als verplichte lektuur moesten opgeven.

Er worden vragen gesteld naar de redenen van de kalme bij de studen-

ten in de voorbije maanden. Een antwoord is niet zo eenvoudig gegeven. Een langdurig onderzoek kan misschien met verklaringen op de proppen komen. Voorlopig kunnen alleen vage veronderstellingen gedaan worden.

Is het geloof van '68, dat alles kan veranderen, afgeswakt? Is er de ontgoocheling omdat hetgeen men toen meende gerealiseerd te hebben (een democratische universiteit voor een democratische samenleving) slechts schijn en vage beloften bleven? Zit het huidige onzekere sociaal-ekonomische klimaat er voor iets tussen, waardoor de studenten op de eerste plaats hun eigen toekomst willen veilig stellen zonder veel risico's te lopen? Is het de veelgenoemde "apathie"?

In de akties, die de voorbije jaren gevoerd werden door de studenten, lijkt met de jaren een verschuiving van thema waar te nemen. Vijf jaar geleden was er vooral aandacht voor hetgeen er in de hele samenleving gebeurde:

Vrij & Vrolijk, de legerhervormingen van VDB, Chili, het Griekse verzet, de 30 miljard, Brazil Export... In '73 is er de aktie Spies: een konkrete situatie aan de KUL, gevoerd vanuit een internationale achtergrond (nl. protest tegen de aanwezigheid van een Zuidafrikaans kultureel attaché, die in L & W tijdens n'n lessen propagandamateriaal voor het apartheideregime verspreid). Van dan af gaat de aandacht meer en meer naar de universiteitsituatie, vanwege de maatregelen die door de regering genomen worden.

Universiteit en onderwijs komen op de voorgrond. Rond dit thema werd vorig jaar reeds een speciale week opgezet. Dit jaar willen we datzelfde doen tussen 7 en 18 maart: een bezinning over de verschillende aspecten van onderwijs en universiteit, de rol van de studenten hierin; en dit met de bedoeling nieuwe bakens uit te zetten op

de weg die de studenten in de toekomst zullen volgen.

Voor deze veertiendaagse - onder de titel "universiteit tussen hamer en aambeeld", want zo is de huidige universitaire situatie - komen er centrale punten aan de orde, wordt aan de fakulteiten ruimte gelaten om eigen problemen onder ogen te nemen, en worden interfakultaire kontakten gelegd.

In de veertiendaagse worden deze zaken, die reeds geruime tijd studie- en diskussiemateriaal vormen voor verschillende groepen, onder iedere aandacht gebracht, om vandaaruit een stimulans te geven aan verdere werking en studie.

De profren hoeven dus niet naar extra uitbreiding van de cursussen uit te kijken. Het zou integendeel erg nuttig zijn dat zij - waar mogelijk (vooral m.b.t. fakultaire aangelegenheden) - aktieve medewerking zouden verlenen.

ROERING OMTRENT

DE KURSUSSEN

Tijdens de tweede bijeenkomst van de afgevaardigden van de kursusediensten kwam een te verwachten en boeiende topic op de proppen: de kursussen worden te duur, de profen vluchten langzamerhand naar prestigieuze uitgeverijen, zonder dat de student betaler hierin enig medezeggingschap heeft. Inderdaad, waar het gros van de profen vroeger ofwel geen kursussen uitgaven ofwel hun kursussen lieten realiseren door ACCO of de kursusedienst van de fakulteit, is een wetenschappelijk-niet-gecheckte doch met het blote oog merkbare tendens aanwezig:

1. De profs geven meer en meer kursussen uit i.p.v. te 'dikteren' of laten op zijn minst toe dat de studenten eigen nota's polikopiëren.
2. De docenten die reeds een gepolikopieerde cursus uitgaven schakelen meer en meer over op boekvormen, bij doorgaans dure en op beroepsbeoefenaars-afgestemde wetenschappelijke uitgeverijen. Niet toevallig overigens dat de wetenschappelijke uitgeverij van ACCO recentelijk successen oogst. Doch deze sobere vorm van wetenschappelijke uitgeverij (de verkooprijzen van de boeken reikt maximaal 2 à 2,5 maal verder dan de kostprijs) is de uitzondering op de regel. Kursus-boeken schamen er zich soms niet voor 4 Bfr. per blad-

zijde te kosten.

3. Bovendien hebben enkel private drukkerijen en uitgeverijen (soms in de illegaliteit) er graten in gezien ook kursussen te drukken. Via aanlokkelijke auteursrechten, dumpingprijzen bij grote oplagen enz... pogen ze de kursussen uitgegeven door ACCO en de kursusediensten van de kringen af te remen (bedoeld wordt dat grote oplagen naar de privé afvloeien, terwijl de traditionele met de kleine oplagen opgescheept blijven). Het zijn echter de grote oplagen die er via prijsnivellering voor zorgen dat ook de kleintjes democratisch geprijsd zijn. Gevolg de kleine stijgen in prijs... de privé-ondernemingen volgen de nieuwe marktprijs enz... Tenslotte betaalt de student bij het eindpunt van de spiraal perperdure kursussen.

Ziedaar een toestand die, zo oordelen de verantwoordelijken van de kursusediensten uit de diverse fakulteitskringen althans, niet ongemoeid kan gelaten worden. Vermits het recht op goedkope kursussen een verworven recht is en mede geholpen heeft aan een 'beperkte demokratisering' van het onderwijs (uitschakeling van financiële barrières) wordt op dit ogenblik gezocht naar mogelijkheden om de losbollige profs terug ter

orde te roepen; bovendien moet een systeem worden uitgedokterd om ze te verplichten goedkope(re) kursussen af te leveren. Alles moet echter nog worden voorafgegaan door speurderswerk, juridische sanctioneringsmiddelen, een nauwkeurig overzicht van de kursustoestand, een enquête naar de primaire behoeften van de studenten omtrent kursussen en schoolbenodigdheden enz... Wie op- of aanmerkingen, ideeën heeft in dit verband kan ze spuien in een brief aan de sociale raad, Bogaardenstraat, 3, gewoon even langs lopen of voorstellen richten aan de redactie van dit blad, die alles doorspeelt. Bovendien wordt een zeer ernstige oproep gedaan aan alle mensen die zich bijzonder omtrent dit probleem mochten interesseren. Bepaalde fakulteitskringen hebben immers blijkbaar nood aan geïnteresseerden. Vooral mensen uit de kandidaturen die zich maandelijks gedurende hun resterende studententijd wensen bezig te houden met het probleem snel naar hun sociaal-afgevaardigde. De volgende vergadering gaat door op 22 februari om 20.00 uur in de Bogaardenstraat nr. 3: het beheer en de algemene beleidsopties van ACCO worden er besproken.

C.I.E.E.:

NIKS GEEN FUIF NIE

INTERDIT AUX

HOMOSEXUELS

Donderdagavond, 3 februari, zou er in de Cercle een fuif plaats hebben, ingericht door Politika en LSWH.

De bedoeling was er een "geïntegreerde fuif" van te maken; omdat er nog altijd een onderscheid zou bestaan tussen verbale en werkelijke aanvaarding van het fenomeen homosexualiteit. Het zou dus voor 1 keer niet abnormaal zijn, jongens met jongens en meisjes met meisjes te zien dansen.

Dachten wij.

Maar wij zijn blijkbaar erg naïef, wij.

Wij hebben geen oog voor de werkelijkheid, wij.

Dus, wat bleek; dat een aantal mensen realistischer waren en hun "grote" - ongenoegen kwamen spuien bij de beheerders van de Cercle.

Dezen raakten licht overstuurd, vreesden voor hun postje, en weigerden de fuif te laten doorgaan. Ze verwittigden reeds woensdagavond, 2 februari (dus de avond vóór de fuif).

Eigenlijk moeten we genuanceerd zijn: LSWH mocht niet; Politika wel.

Wij zijn wel gek, maar wij proberen minder hypokriet te zijn. De fuif heeft dus niet plaatsgevonden.

En dan hebben we het nog niet eens gehad over de opmerkingen die die avond schering en inslag waren. Namelijk dat mensen die door de "maatschappij" en de "gevestigde orde" gepest en moeilijk aanvaard worden (de buitenlandse studenten dus) een klein beetje meer solidariteit mochten tonen t.o.v. anderen die ook niet zo geliefd zijn bij de "gevestigden".

De fuif zal binnenkort toch doorgaan, maar niet in de Cercle.

T. uit L.

SPORTRAAD

Tervuurse Vest 101
3030 Heverlee,
Tel. 016/233.851
(toestel 134)

In het vooruitzicht van een (eventueel) inter-universitair schaakkampioenschap, zoeken wij de nodige mensen om ons te vertegenwoordigen. Daarom, goed of slecht, expert of beginneling, het doet er niet toe: *al wie interesse heeft* komt op *dinsdag 15 februari* naar het Sportcentrum (zaaltje tegenover

de portier) voor een selectieproefje of voor gewoon een partijtje schaak te spelen. Iedereen is welkom. Alle verdere inlichtingen krijg je ter plaatse.

Jean-Pierre Wuytack
voorzitter Sportraad

de redactie houdt zich het recht voor te antwoorden op ingezonden brieven.

MILIEU-OPROEP

Bij het ter perse gaan (zoals men dat pleegt te noemen) was het gesprek over het Lewense milieu (zie Veto 12 en 13) nog niet doorgegaan. Desondanks kregen we volgende reactie reeds binnen die een heel ander geluid laat horen dat de KVHV-oproep.

Maak van uw stad de zuiverste van Europa zeggen ze, terwijl hun otto's blauwe bijtende walm uitspuwen die de lieve stenen van 's Vlaams zo geliefde cultuurgood aanvreten en doen verrotten tot in de diepste poriën. Niet meer schilderen op die heilige oude muren zeggen ze. Hou ze proper, stierlijk, dan blijft het volk gezond kalm en tam. Geef iedereen gelijke kansen om zich te uiten "maar niet zo", wel langs de daartoe geëigende wegen van conformiteit en nietszeggendheid.

En dat dan nog wel onder het motto van milieubescherming.

Van nu af aan vorm ik een comité ter bescherming van de milieubescherming en ik zeg: klad op de muren zoveel als je maar lief is, leef je erop uit, met rood en blauw, en zwart en geel, groen, purper. Purperen Josje spreekt: sla die valse goden van schijnzuiverheid neer en doe ze verdrinken in de verf van je woedende creatie op die verafgode muren die er binnen 550 jaar toch niet meer zullen zijn.

Komt allen vrijdagnacht om 3 uur naar het Stadhuis met verf en borstels, en gij zult zien wat gij zult zien.

Ik dank je Josje, dat gij tenminste niet zo'n grote lui bent.

Purperen Josje

nvdr: de tekening met de titel "maak van uw stad de reinste van Europa" werd door de Vetolay-outploeg ingevoegd, en kwam dus niet van de inzender van de milieu-oproep.

KLAAGLIED OM KROPOTKIN

De politieke schaamteloosheid in België is zo groot geworden dat ze alle bewust denken heeft overspoeld; 31 maanden nu al worden we geteisterd door een crisisten-liberale coalitie die films

in beslag neemt, voor 30 miljard oorlogstuig koopt, het onderwijs beperkt, kerncentrales centraal stelt, een hele linker-oever vervangt door een maanlandschap, natuurgebieden onder beton stort, dijken laat verrotten, communisten naar de psychiater stuurt, en naast dit alles nog de tijd vindt om Lucien van Impe een gelukstelegram te sturen, indien de Romeinen brood en spelen niet haaden ingevoerd dan zouden Leo en Co het wel gedaan hebben, en met succes: de cvp-mentaliteit woekert als een kanker in alle lagen van deze kleurloze bevolking. En indien dit niet naar de complete waanzin voert dan zal de steeds sterker opkomende rechtse reactie het zeker doen. Ik heb het hier niet over TAK, VMO, KVHV en het hele flamingantenzootje maar over alle partijen, van PVV over BSP tot AMADA, een politiek voerend van geruisloze verrechtiging. Voorbeeld: het federaliseren van dit openland. Als Kropotkin-lezer ben ik voorstander van decentralisatie en radicale verzwakking van de staatsmacht,

maar wat hier gebeurt is het omgekeerde: daar Vlaanderen traditioneel rechtser (lees: creatieflozer, indoctrineerbaarder) is dan Wallonië, zal de repressie in deze lage gewesten steeds toenemen.

Ik pleit niet voor navolging van Andreas, Ulrike, Gudrun e.a. (al is hun reactie menselijk) maar voor een grondige culturele revolutie.

Dat dit alleen mogelijk is door het vertrappen van de Rooms-katholieke moraal hoeft niet te worden onderstreept.

En in het besef dat het morgen niet beter zal zijn, eindig ik met een verzuchting van Johan Anthierens: "het is leerrijk allemaal, maar waar is de wenseltrap naar een fluwelen verdieping.

Estenbergh Marc
Leuven

nvdr: de brood-en-spelen-mentaliteit zit er dik in bij deze regering: in nog geen veertien dagen tijd werd zowel het Lot-toel spel ingevoerd, als promotie op wielervedstrijden toegelaten.

lezersbrieven moeten steeds ondertekend zijn, hetzij met volledige naam en adres, hetzij met initialen, hetzij met pseudoniem. In de laatste twee gevallen moet de juiste naam en adres wel bekend gemaakt worden aan de redactie. Brieven die hieraan niet voldoen, worden niet opgenomen.

« Ons onderwijs bereidt niet voor op het leven » schrijft prof. Wieers

Prof. Leo Wieers was werkzaam op het Centrum voor Studie-advies en op het Bureau voor Universiteitsresearch, beide te Leuven. Daarna was hij directeur van het Postuniversitair Centrum Limburg en tevens hoogleraar-directeur aan de Economische Hogeschool te Limburg. Door de jaren heen is hij steeds lid geweest van talrijke commissies die zich bezig hielden met allerlei onderwijsproblemen. Vandaar dat hij wel goed geplaatst is om naar buiten te treden met een bepaalde visie die helemaal niet zo conservatief is.

Onder hogergenoemde titel schreef hij een boeiend artikel dat in de Spectator van 29 januari 11. verschenen is en dat we hier kort door jullie weergeven. Deze tekst is enkel bedoeld als aanzet tot discussie en betekent helemaal niet dat wij er op alle vlakken mee akkoord gaan.

Onderwijs dat voorbereidt op het leven zou jonge mensen moeten helpen in het zich eigen maken van een aantal inzichten, houdingen en vaardigheden die zij nodig hebben voor verschillende levenssferen in de toekomst.

Die sferen zijn vooral : ' verdere studie-vorming, beroeps- en gezinsleven, vrije tijd en het maatschappelijk leven.'

Onderwijs dat op al deze terreinen wil voorbereiden moet noodzakelijkerwijze toekomstgericht zijn en momenteel merken we dat het erg traditioneel en ouderwets is opgevat en onderwezen wordt. We zullen even ingaan op elk van de hogergenoemde levenssferen.

1. Voorbereiding op permanente vorming.

Daartoe is het nodig dat jonge mensen *leren leren*. Hierbij gaat het dan om het zelfstandig leren zien en formuleren van problemen, het kritisch selecteren van informatie en het op een juiste manier benutten van deze info voor het uitwerken van verantwoorde oplossingen. In dit kader heeft een omvangrijke kennisoverdracht nog weinig zin.

Meer belang zal moeten gehecht worden aan het 'gebruiken van naslagwerken, de eigen manier van redeneren, oefenen in het oplossen van problemen en het maken van toepassingen, tijd vrijmaken voor kritische reflexie.'

Het onderwijs zou terug de leergierigheid in de mens moeten bevorderen waarbij de leraar een stimulerende en begeleidende taak krijgt toebedeeld. Dit vergt een herziene beroepsopleiding voor de onderwijsverstrekkers.

Daarbij stelt zich eveneens het probleem van de keuze van studierichting of studieonderwerp. Daartoe is het nodig dat elke in elke fase van het onderwijs een realistisch inzicht wordt verkregen in de eigen capaciteiten en in de eisen die de verschillende verdere studiemogelijkheden stellen. Het hoge aantal mislukkingen duidt erop dat er hier wat mank loopt.

2. Voorbereiding op het beroepsleven.

De hoge jeugdwerkloosheid stelt de prangende vraag naar de doelmatigheid van het onderwijs als voorbereiding op het beroepsleven. "Onderwijs dat onvoldoende op het beroepsleven betrokken is schiet dus tekort als voorbereiding op het leven."

Actueel als gesprekstema is zeker het ontbreken van de nodige arbeidsvreugde en arbeidszin. En daarin gaat het onderwijs niet helemaal vrijuit. We merken maar al te vaak dat er binnen het onderwijs weinig mogelijkheden geboden worden om te leren hoe het beroepsleven positief kan benaderd worden. Evenzeer is het een courant feit vast te stellen hoe velen hun studie-inzet beperken tot het minimum dat nodig is om te slagen of om een diploma te behalen.

Een visie waarbij studeren als unieke kans tot zelfontplooiing en als specifieke vorm van dienst aan de gemeenschap gezien wordt, ontbreekt omzeggens overal. Dit vergt een begeleiding in de keuze van het beroep, aangepast aan de reële eigen talenten ... wat tegelijkertijd een moeilijke

doch belangrijke en noodzakelijke opdracht is. Zelden is men nu in staat de inhoud van de beroepen te omschrijven. Vandaar dat op dit moment de beroepskeuze (wat toch een belangrijke levensbeslissing kan genoemd worden) vaak een sprong in het duister is.

De geslotenheid van de moderne beroeps wereld ... de snelle evolutie van vraag en aanbod van afgestudeerden en de voortdurende wijziging der inhoud van de beroepen ... maken dat de toekomstige arbeidsmarkt totaal ondoorzichtig blijft voor jonge mensen. Met als gevolg dat vraag en aanbod mekaar zelden in evenwicht houden. Niet te verwonderen dan dat er gepopperd wordt dat er - vanuit maatschappelijk standpunt gezien - veel tijd en geld verspild wordt aan het vormen van beroeps mensen waaraan geen behoefte meer bestaat. En dat er gewezen wordt op de teleurstelling en frustratie wanneer men geen (of niet-aangepast) werk vindt.

Is het mogelijk daar wat aan te doen? Misschien wel ... doch het ontbreekt ons momenteel aan het nodige basismateriaal - analytische beroepsbeschrijvingen, degelijke studies over de te verwachten evolutie van der arbeidsmarkt ... En dan kan je alleen maar achteraf lapmiddeljes gebruiken als 'werklozensteun, herscholingskansen, het invoeren van een N.C. ...' maar de wortel van het kwaad is in de grond blijven vaststeken.

3. Voorbereiding op het maatschappelijk leven.

De samenleving wordt alsmaar complexer, de groei van het democratisch bewustzijn eist meer inspraak en medezeggenschap ... maar nu stelt zich de vraag of de jonge mensen daar voldoende op worden voorbereid binnen het huidige onderwijskader. Leren actief deelnemen aan het maatschappelijk leven, maatschappelijke opvattingen

en politiek programma's kritisch beoordelen, vaardigheden opdoen om de eigen gefundeerde mening naar voor te brengen en te verdedigen ... dit alles moet een voordere plaats krijgen in de vormings- en opvoedingsperiode.

4. Voorbereiding op het gezin.

Binnen het onderwijs is er nu geen plaats noch aandacht voor vragen rond relatievorming, het leven in een gezin (huishouden, wonen, opvoeding van kinderen...) We weten wel dat menige organisatie dienaangaande vorming verstrekt, doch het lijkt ons niet onlogisch ook in het onderwijs daar de nodige tijd en ruimte voor uit te trekken.

5. Voorbereiding op vrije tijd.

In de toekomst (en deze begint reeds morgen) zullen we moeten rekening houden met een voortdurende aangroei van vrije tijd. Om deze laatste niet tot een last te laten uitgroeien, is het nodig elkeen er degelijk op voor te bereiden. Inbouw van creatieve bezigheden in het onderwijs is een eerste stap. Van jongsafaan moet er belangstelling voor alternatieve tijdsbestedingen gewekt worden en moet geleerd worden hoe op een positieve manier met zijn vrije tijd om te springen.

Conclusie : Ons onderwijs is niet op de toekomst gericht en schiedt in vele opzichten tekort in zijn opgave 'voor te bereiden op het leven van morgen'. Fundamenteel is hier het grondig *her-denken van het onderwijs van hoog tot laag*. Waarbij men voor ogen dient te houden dat - de leertijd toegenomen is en zich over een grotere groep van mensen uitstrekt wat nu ruimere vormingskansen inhoudt.

- we nu in een tijdperk leven waarin alles sterk aan veranderingen onderhevig is. Zodat het onderwijs noodzakelijkerwijze meer dynamisch moet zijn. j.l.

stencildienst sociale raad

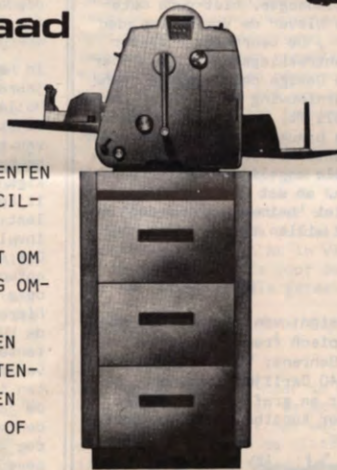
HET DRINGT WAT MOEILIK DOOR: DAAROM IN VETJES:

SOCIALE RAAD HEEFT EEN STENCILDIENST, DIE VOOR STUDENTEN AAN GOEDKOOP TARIEF (0,35/recto en 0,40 recto/verso) STENCILWERK VERZORGD.

SOCIALE RAAD IS ECHTER GEEN ACCO! D.W.Z. DAT ER NIET OM HET EVEN WANNEER KAN GESTENCILD WORDEN, EENVOUDIGWEG OM DAT ER HEEL WAT MEER TE DOEN VALT...

DAAROM: ER WORDT ALLEEN GESTENCILD VAN MAANDAG TOT EN MET VRIJDAG, TUSSEN 14 U EN 18U. OM HET EVEN WELK STENCILWERK MOET 24 UUR OP VOORHAND BINNENGEBRACHT WORDEN (VOOR EEN OPLAGE VAN MEER DAN 5.000 LIEFST VROEGER, OF TELEFONISCH AFSPREKEN).

EN NOTEER BOVENAAN DE STENCIL: HOEVEEL EXEMPLAREN, OF ER RECTO OF RECTO/VERSO MOET AFGEDRAAID WORDEN, EN VOOR WIE HET STENCILWERK IS, EN OOK OF DE STENCILS MOETEN BIJGEHOUDEN WORDEN OF NIET.

OPROEP AAN ALLE FAKULTEITEN

Op aanvraag van de vertegenwoordiger van de PLO voor België, de heer Naim Khader, aan het Universitaire Gele Kruis, hebben wij besloten, in samenwerking met de faculteit van Geneeskunde Medika, in de maand juli studenten geneeskunde en studenten verpleegkunde naar Libanon te sturen om daar gedurende maanden de gekwetsten en zieken - vooral Palestijnen - te gaan verzorgen. Deze verpleging zal gratis gedaan worden door de studenten.

Het zal u niet ontgaan dat een dergelijke actie veel geld kost, vooral omdat wij van hieruit medische apparatuur en alle andere nuttige zaken zullen medenemen, om ginder die mensen te helpen.

Wij zijn zo vrij een beroep te doen op uw gewaardeerde hulp, en danken u in naam van de getroffen en van ganser harte. U kunt storten op banknummer 551-2221801-85 op naam van het Universitaire Gele Kruis, met vermelding *Hulp aan Libanon*.

Dr. K. Van Damme
voorzitter
E.H. Nys
beheerder
Ch. Rens
sekretaris

GELE KRUIS
UNIV. AFD.

design

Design is een van die modernistische woorden als 'service', 'beauty-case', 'makeup' en 'picknick' en dergelijke, die internationaal worden gebruikt, en waarvan de betekenis zonder duidelijk placht te zijn. Het begrip Design echter roept nog steeds vragen op.

Men associeert het woord automatisch met de publiciteit, met meubelontwerpen, binnenhuisarchitectuur. Maar wat de term in werkelijkheid allemaal dekt, wat de achtergrondgeschiedenis en welke de consequenties ervan zijn is voor velen onduidelijk.

Waarom nu stilstaan bij het gebruik van het woord 'design'? Design verradt een vorm van leven, is de noemer van heel wat materiële aspecten van onze cultuur. Design is de veruiterlijking van een levensinstelling. Zij is de moderne term, waarvan men vanzelfsprekend aanneemt dat zij eveneens een modern en zelfs progressief gebied bestrijkt.

Normaal gesproken is dat ook zo; dit artikel wil echter, buiten het ontstaan en het gebruik van design ook de keerzijde van de medaille belichten.

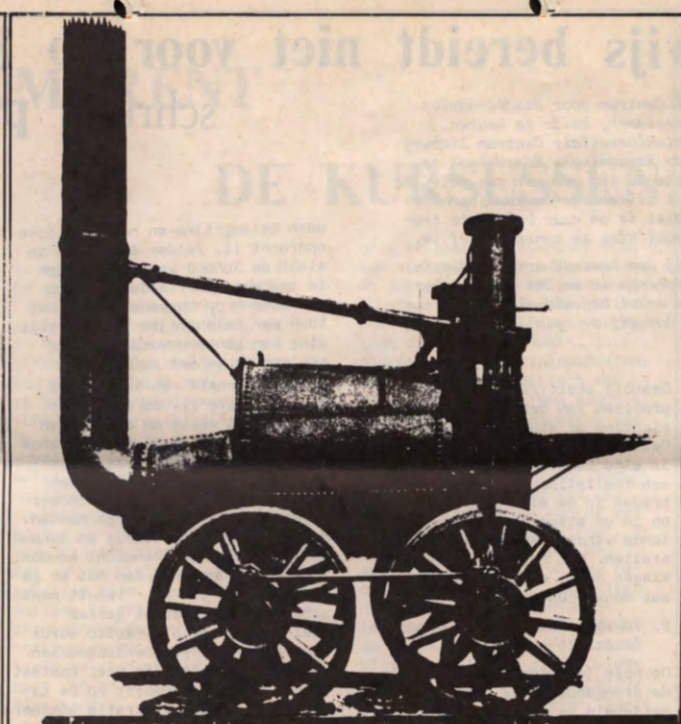
Historisch gezien dook het woord zelf pas op in 1969, in pers, radio en T.V. Meteen werd het internationaal toegepast.

Nochtans moeten we voor het ontstaan van het begrip een beetje in de tijd teruggaan. De eerste 'designer', die tenminste als dusdanig mag aanzien worden, was Peter Behrens (2). Hij was artistiek raadgever van de firma AEG in Duitsland, en o.a. uitvinder van het Behrens-cursief (nu nog gebruikt voor de reclameletter). Zijn ontwerpen voor industrie-objecten staan sterk onder de invloed van de vormtaal van de beeldende kunsten van rond 1900. We kunnen er een gelijklopende ontwikkeling waarnemen van de Jugendstil of Art Nouveau over de Art-Deko naar het konstruktivisme. Hij stichtte een atelier waarin ook de architecten van het Bauhaus te Dessau (centrum voor architectuurstudie) Gropius, Mies van der Rohe en later ook Le Corbusier werkzaam waren.

Design staat in onmiddellijke relatie met de probleemstelling van de Industriële Esthetica. Deze problematiek van de esthetisch-verantwoorde industriële vormgeving, kwam op rond 1950, en is eveneens een internationaal verschijnsel, dat in eerste instantie in West-Europa voedingsbodem vond. (Disegno industriale, Industrial Design, Formgebung...) Een eersat congres voor designers werd gehouden te Parijs in 1953. Het was vooral gericht op de problematiek van het ontwerpen van serie-objecten, maar ook geïnteresseerd in de problemen van de architectuur, de decoratie en de publiciteit.

Welke zijn nu de kenmerken van Design?

Design vindt haar originaliteit in haar dienstbaarheid of beschikbaarheid. De materie is nog enkel dienst of 'service'. Designobjecten worden gekarakteriseerd door hun eenvoudige vorm, eerder koude schoonheid en sobere materialen, soms echter door hun nogal futuristische vormgeving, wat snobistisch aandoet. Het geliefde ma-

teriaal is staal, inox en glas. De eenvoud van de vorm en het materiaal schept de mogelijkheid tot multipliceren op grote schaal. Haast alle voorwerpen die ons in deze hedendaagse tijd omringen zijn design-objecten: meubelen, bestek, auto's, comfortproducten zoals elektrische toestellen, radio en T.V.... en zelfs kunst. Inderdaad, zelfs kunst is de weg van de design opgegaan, of omgekeerd, de design is zelf kunst geworden.

De oorspronkelijke bedoeling van Industrial Design -waar intussen nogal eens van afgeweken wordt- was voor iedereen een verantwoord moderne leefbare omgeving te scheppen. Daartoe diende de hele gebruiks- en verbruikswereld hervormd te worden: eenvoudig en handige gebruiksvoorwerpen, lichte komfortabele stoelen en buromateriaal, hanteerbare radio's (transistors) ... kortom objecten die de gebruiker in hun ban houden door hun sprekende vormen en en hem verleiden door hun geringe kostprijs en hun gereduceerd onderhoud. Door het gebruik van alledeagse, niet-dure materialen bleven de voorwerpen goedkoop. De voornaamste faktor van aantrekkingskracht is echter dat de Design de heersende trend van vernieuwing nauw volgt, up-to date blijft, m.a.w. een psychologische brauk met het verleden verorzaakt; het verleden waar we met alle mogelijke moeite van af willen, en dat we anderzijds door allerlei 'heimwee-voorwerpen' en antiek willen tegenwoordig stellen!

wordt vervolgd.

- (1) Design: van designer, signum. typisch franclais.
- (2) P.Behrens: *1868 Hamburg - + 1940 Berlijn, architect, schilder en graficus, ontwerper voor kunsthandwerk en schrijver.

beeft ende siddert, studenten

Het Studentensekretariaat heeft weer wat opbeurend nieuws voor U in petto. Ook al zijn we nog maar februari, daar zijn ze zeer vooruitziend, en brengen u in eksklusiviteit:

INSCHRIJVINGEN VOOR DE EXAMENPERIODE VAN JULI.

Om het allemaal

Om het allemaal klaar en duidelijk te stellen, moet er onderscheid gemaakt worden tussen 2 soorten inschrijvingen; enerzijds van diegenen die **REEDS EXAMENGELD betaald hebben** (deze inschrijvingen gebeuren door de jaarafgevaardigden), en anderzijds diegenen die **NOG GEEN EXAMENGELD hebben neergeteld**.

In het eerste geval moet elke jaarafgevaardigde zich naar de Hallen spoeden, waar hij/zij een lijst krijgt van al die mensen van het jaar die reeds examengeld hebben betaald. Bij deze gelukigen haalt de jaarverantwoordelijke de studentenkaarten op en laat de studenten een steekkaart invullen.

Dit alles wordt door de jaarverantwoordelijke ingezameld en deze begeeft zich op één van de hieronder vermelde dagen - in de VOORMIDDAG - naar het Studentensekretariaat, waar men - zo verzekerde men ons - al die kaarten in geen tijd verwerkt, zodat de jaarverantwoordelijke de studentenkaarten diezelfde voormiddag weer mee meepakken en teruggeven aan de studenten.

In het tweede geval: nl. de studenten die nog géén examengeld hebben betaald, moeten deze studenten zélf met hun studentenkaart naar de Hallen gaan, op één van de vermelde dagen, maar enkel in de NAMIDDAG.

Nog dit:
Alle studenten, uitgezonderd deze die ingeschreven zijn *zonder lessen volgen*, moeten het getuigschrift van hun *radiografisch onderzoek* voegen bij hun aanvraag tot inschrijving. De studenten voor de eerste maal ingeschreven, moeten eveneens het getuigschrift van *geneseskundig onderzoek* voorleggen.

En voor we u de data verklappen, nog even noteren dat de steekkaarten, die u moet afgeven, duidelijk moeten ingevuld zijn, nl. naam, voornaam, geboorteplaats, plus studiejaar (en eventueel: keuzevakken).

Hier gaan we:

- maandag 7 maart
- Fakulteit der Godgeleerdheid
- Hoger Instituut voor Godsdienstwetenschappen
- Hoger Instituut voor Wijsbegeerte

dinsdag 8 maart

- Fakulteit der Rechtsgeleerdheid; (Kriminologie)
- Fakulteit van het Kerkelijk Recht

woensdag 9 maart

- Departement Economie
- Departement Toegepaste Economie: kandidaturen

donderdag 10 maart

- Departement Toegepaste Economie: licenties en aggregaties

- Instituut voor Actuariële Wetenschappen

- Instituut voor Studie der Ontwikkelingslanden

vrijdag 11 maart

- Fakulteit der Sociale Wetenschappen

maandag 14 januari

- Fakulteit der Geneeskunde
- School voor Tandheeskunde
- School voor Artsenijbereidkunde

- School voor Maatschappelijke Gezondheidszorg
- Instituut voor Familiale en Sexuologische Wetenschappen

dinsdag 15 maart

- Instituut voor Lichamelijke Opleiding

woensdag 16 maart

- Fakulteit der Wijsbegeerte en Letteren: kandidaturen

donderdag 17 maart

- Fakulteit der Wijsbegeerte en Letteren: licenties en aggregaties

- Instituut voor Archeologie en Kunstwetenschap

- Instituut voor Oriëntalistiek
- Instituut voor Middelleeuwse Studies

vrijdag 18 maart

- Fakulteit der Psychologie en Pedagogische Wetenschappen; afd. Psychologie

maandag 21 maart

- Fakulteit der Psychologie en Pedagogische Wetenschappen; afd. Pedagogie

dinsdag 22 maart

- Fakulteit der Wetenschappen: kandidaturen
- Fakulteit der Wetenschappen: licenties en aggregaties

donderdag 24 maart

- Fakulteit der Toegepaste Wetenschappen

vrijdag 25 maart

- Interfakultair Instituut voor Stedebouw en Ruimtelijke Ordening
- Fakulteit der Landbouwwetenschappen.

En dat de jaarafgevaardigden zich nu naar de Hallen reppen om de lijsten van de studenten die examengeld betaald hebben, op te halen...

een avondje uit met het KVHV

Vrijdagavond, 4 februari 11., was het zover. Met bandopnemer, twee bandjes, wat papier en een hoop vragen ... stapten we de groene deur van het KVHV-secretariaat in de Krakenstraat binnen. De KVHV-jongens hadden steeds gedacht het een om een grap ging ... ze verwachtten ons eigenlijk niet ... maar we mochten toch binnen. Drank en koekjes werden bijgehaald ... we konden beginnen. Twee grote vragen - wat houden de initialen van het letterwoord KVHV in en de kritiek op de ASR en op de studentenvertegenwoordiging in het algemeen - zouden ons tot laat in de avond bezig houden. Uit heel het interview (met Eric, Soot, Jean, Ludo, Peter en Lea ... en de hond) blijkt duidelijk dat het KVHV nog steeds een groot vertrouwen koestert ten opzichte van de ASR en de mensen die erin werken ... maar dit kan weggevoerd worden door regelmatige persoonlijke contacten. Nu, de rest lees je wel hieronder !

K.V.H.V. - kan je het even hebben over jullie katholiek karakter ?

Je moet dat zien in zijn historisch perspectief. Heel vroeger was Leuven en haar lief sterk katholiek geïnspireerd. Nu is dit alles veel minder duidelijk uitgesproken. Voor ons betekent die K. nu dat we open staan voor alle personen en voor alle aspecten van het leven ... met daarbij speciale aandacht voor mensen en dingen die niet zo dedelijk aan bod komen binnen het huidige maatschappelijk kader en denken. Ook voor de toekomst willen we ons bewust christelijk opstellen binnen de studentenbeweging.

zou ze als onze 'frontstrijders' kunnen beschouwen. Doch Brussel mogen we zijn eigen probleem niet laten oplossen ... want dan het franstalig cachet zeker overheersen. Wij moeten van uit Vlaanderen meezoeken naar een degelijke oplossing en uitweg. (vb. onze stunt voor enkele dagen te Schaarbeek tegen de herbenoeming van Nols als burgemeester)

Is dit een belijdend christen-zijn dat jullie voorstaan ?

Niet zo erg; het is eerder een ideologische achtergrond ... een bron van inspiratie ... een ho-

rizon. Onze werking is duidelijk gebaseerd op christelijke principes en op eenzelfde visie.

En de basis ... hoe komt die K. bij hen over ?

Die komt bij de basis niet zo erg sterk over te meer omdat wij zelf andere prioriteiten in onze werking leggen. Bv. werken we nu nogal rond de Vlaamse eisen en rond de studentenproblematiek. Bij de werving van nieuwe leden leggen we niet bewust de nadruk op de K. ... we gaan ervan uit

dat de mensen weten wat er achter dit initiaal schuil gaat. Voor ons is het enigste bezwaar tegen die K. dat sommigen denken dat we 'klerikaal' zijn ... doch in de evolutie die we doormaakten hebben we steeds geageerd tegen het klerikalisme.

Terloops ... wat is jullie standpunt ten opzichte van abortus ?

Officieel hebben we nog geen afgerond standpunt daaromtrent ... maar het lijkt erop dat we " er tegen " zijn, alhoewel we er ons van bewust zijn dat er moet rekening gehouden worden met de vele

deaspecten en facetten ... het is een complex probleem waar je niet zomaar kortweg voor of tegen bent maar waar je het binnen zijn ganse context moet zien.

Beschouwen de Leerlingen uit het M.O. die naar Leuven komen die K. niet als wat folkloristisch ?

Misschien wel ... of toch niet, maar het blijft ook in de toekomst een eigen waarde van het verbond. We moeten ons niet meer schamen voor ons christen-zijn

(wat wel het geval was in de 60' jaren toen het verbond de linkse toer opging en menigeen de K. verloochenden).

Gaat men nu niet terug wat die linkse kant uit binnen het K.V.H.V. ?

Je mag dat zo niet stellen. Het is verkeerd hier in termen van links of rechts te praten. Op bepaald vlak is men 'progressief' (links) ... dan weer benadrukt men het ' individuele karakter ' (rechts) ... je kunt nog moeilijk iemand een allesomvattend etiket opplakken. Maar ja ... je kan dat beschouwen als een uiting van 'versterkte polarisatie '. En dit laatste wil het verbond juist niet ... we wensen

de mensen niet meer op voorhand in vakjes te duwen. Voor ons is het belangrijk elk argument afzonderlijk op zijn waarde af te wegen ... met in het achterhoofd steeds die christelijke visie. Wij willen ons noch links noch rechts opstellen ... we staan open voor elkeen maar als wij hier over links praten dan verstaan we daar duidelijk onder ' marxisten, leninisten ... maoïsten ... trots kisten '.

Kunnen we het even hebben over jullie Vlaams karakter ?

Algemeen kunnen we stellen dat we een studentenvereniging zijn binnen de Vlaamse beweging ... waarbij we ons 'apolitiek' (= niet partijgebonden) 'bewegen op een aantal terreinen van het studentenleven en dit steeds vanuit een Vlaamse-nationale visie. Uit ons dossier rond de Vlaamse zaak blijkt duidelijk onze voorkeur voor 'federalisme met twee in ons land '.

Wij denken van wel, maar de KUL heeft met haar voeten laten spelen. Misschien heeft het wel de prestigiepolitiek en de uitstralingskracht wat geschaad ... maar dat is toch wel niet het belangrijkste. De situatie was echter zo niet langer draagbaar ... stel je voor ... 40000 studenten in één stad dat jaagt de studenten ook op kosten en ... de daarbij komt nog dat de bedreiging van

Kan het K.V.H.V. ergens bijdragen tot het oplossen van de Vlaamse zaak ?

Als jongerenvereniging hebben we daarin zeker nog een taak te vervullen, al was het maar bv. door de jeugd wakker te houden voor de Vlaamse kwestie (bv. door onze

liederen op cantussen ...). De jeugd mag zijn eigen volk niet verloochenen, ze moet ervan bewust zijn te behoren tot een Vlaamse volksgemeenschap...

Is het nog nodig de Vlamingen bewust te maken van hun zaak ... of ligt het groot probleem niet eerder in Brussel ?

Toch, toch ... we moeten onze mensen tijdens hun studie oog laten hebben voor de noden - taal, politiek, sociaal en economisch - van hun Vlaamse volk ... zodat ze eenmaal afgestudeerd kunnen blijven voortwerken tijdens hun beroepsleven aan de Vlaamse zaak. En inderdaad Brussel is een zwaar probleem maar ook daar werkt een afdeling van het K.V.H.V. ... je

Betekent federalisme met twee ook eoon. autarchie of onafhankelijkheid

Betekent federalisme met twee ook eoon. autarchie of onafhankelijkheid

Dit is onmogelijk ... gans de Europese economie begint zich nu op mekaar af te stemmen ... we zullen gewis economische banden met Wallonië onderhouden. Wat van meer belang is is dat we zelf een deel van de beslissingsmacht in handen nemen om deze beter voor ons Vlaamse volk te laten dienen. Als Vlaamse gemeenschap moeten we eigenhandig op het ganse systeem kunnen ingrijpen ... desnoeds moet Vlaanderen een eigen politieke en economische

keers kunnen voeren, zonder daarbij Wallonië noodzakelijk te moeten schaden. Nu is het vaak zo dat de twee landsgedeelten van mekaar niet veel kunnen verdragen ... wordt er wat in Vlaanderen gepland of gerealiseerd, dan moet daarvoor in Wallonië een tegenproject komen ... men zoekt gewoon om het geld op te krijgen en dat is gewoon een totaal verkeerde mentaliteit en manier van werken.

Zou het doorvoeren van het federalisme met twee wat kunnen veranderen aan het politieke beleid en bestel in België ?

Das is nu niet te voorspellen, maar toch zal waarschijnlijk elke partij meer waarde krijgen in haar eigen gebied. Nu is de BSP in Vlaanderen de 'lakei' van het machtige PSB-blok in Wallonië en de PSC het zwakke broertje van de CVP ... maar dan zal de BSP in Vlaanderen veel sterker staan en beter kunnen ageren als eigen groep. Doch weer eens, het zijn de vakbonden als grote machtslobby's die heelwat gevaarlijker

zijn en daaraan is het moeilijk iets tegen te doen.

Is er contact met andere federalistische studentengroepen ?

Jazeker, bv. in Zwitserland, Oostenrijk, Duitsland, Nederland en Oost-België. We informeren mekaar wederzijds, wisselen onderling sprekers uit, houden persoonlijke contacten en pogen tot een betere Europese samenwerking te komen.

In elk geval we leren veel van mekaar en gaan er zeker op vooruit. We blijven zoeken naar een beter Europa der Volkeren waarbij Staten maar geoorloofd zijn voor zover ze ten dienste staan van het volk.

Is het K.V.H.V. al over de periode heen van " Walen buiten " ?

We hebben toentertijd geijverd voor overplaatsing van de franstalige instellingen naar Wallonië en we hebben telkens duidelijk laten aanvoelen dat er in Vlaanderen geen plaats is voor een UCL. Dat is nu grotendeels gerealiseerd ... maar we hebben niets tegen de persoon van de Walen; trouwens we zoeken contact met de Waalse kant doch momenteel hebben we de gekichte beweging of contactpersonen nog niet gevonden.

Denk je dat de overheveling van de UCL globaal genomen een goede zaak is geweest ?

Wij denken van wel, maar de KUL heeft met haar voeten laten spelen. Misschien heeft het wel de prestigiepolitiek en de uitstralingskracht wat geschaad ... maar dat is toch wel niet het belangrijkste. De situatie was echter zo niet langer draagbaar ... stel je voor ... 40000 studenten in één stad dat jaagt de studenten ook op kosten en ... de daarbij komt nog dat de bedreiging van

een Franstalige 'corridor' niet denkbaar was.

De splitsing is echter nog niet volledig doorgevoerd ... en het staat nu al vast dat heel wat franstaligen liever in Leuven willen blijven wonen. En wij hebben daar in se niets op tegen voor zover dat ze zich aanpassen ... maar dat ze hun stempel blijven drukken op Leuven of Vlaanderen dat kunnen we toch niet meer blijven dulden.

Julie zijn ook een Hoogstudentenverbond, wat houdt dat concreet in ?

Je mag geen waardeoordeel steken in die term; je moet hem nemen voor wat hij is. Historisch is dit uit een misverstand gegroeid. Men noemde de mensen in het M.O. toen 'studenten' en om hen te onderscheiden van de universiteitsgangers werd voor deze laatste de term 'hoogstudenten' ingevoerd. Die naam is nu zo inge-

burgerd en we vinden er geen nadelen aan ... zodat hij nog wel een tijdje zal blijven voortbestaan. Misschien dat we ons te sterk richten naar studenten en hun problemen en wat minder op de arbeidsproblematiek ... maar dat hangt nu eenmaal af van waar je je prioriteiten in legt.

Hoe staat het met de K.V.H.V.-werking te Gent ?

Die ligt stil op dit moment . We volgen nu de plaatselijke situatie daar en praten regelmatig met elkaar ... doch het kan best dat binnenkort beslist wordt Gent onder supervisie te stellen van

Leuven ... en dat het misschien gaat uitdraaien op het stopzetten van de werking in Gent. Maar over dit alles kunnen we nu nog niet meer zeggen.

Hoe zit het met jullie financiële situatie ?

Vanuit het Bestuur voor Jeugd-voorming te Brussel werden we gedwongen ons sterk nationaal te structureren ... vandaar de uitbouw van o.m. een nationaal secretariaat (te Leuven) doch we laten de afdelingen autonoom blijven voortwerken. Voor subsidies zijn we aangewezen op het B.J.V.

en voor Leuven op de F.K. van de vrije verenigingen van de ASR. Voor de rest hebben we inkomsten uit onze verkoopdienst, werving van (ere)leden, culturele activiteiten ... maar aan partijen willen we ons niet binden, al is dat soms moeilijk vol te houden zo je in een precieze toestand zit.

Heeft dat woordje 'verbond' een speciale betekenis voor jullie ?

Het is zeker wat anders dan een studentenfront of -comité ... en misschien betekent het meer dan een 'vereniging'. Alhoewel we ook naar buiten uit treden, willen we tevens de interne groepsrelaties bevorderen. Die interne samenhang

wordt versterkt door het werken in kleine groepjes (actie- en werkgroepen, bv. rond politiek, studentenproblematiek ...) Daarom dat we de interne info-doorstroming speciaal willen verzorgen.

De manier van ledenwerving krijgt de laatste jaren nogal kritiek te slikken ? Hoe staan jullie daar tegenover ?

Och, daar is altijd al reactie op gekomen ... doch op de postkaart die ze bij hun thuis krijgen is duidelijk vermeld dat ze twee maanden tijd krijgen om hun geld terug te bekomen (200 fr.) indien ze niet lid wensen te worden . Wij wensen een zo ruim mogelijke basis te bereiken en dit kan maar via de post, wil men het praktisch haalbaar houden. Het systeem geeft ons momenteel

niet de minste gewetenswroeging. Daarbij krijgt men toch waar voor zijn geld of niet soms. Maar het blijft een punt waarop wij veel en regelmatig reactie krijgen en dat men gaarne aangrijpt om onze organisatie dood te verven. Het getuigt van weinig kritische houding een vereniging tot niets te herleiden omwille van zijn manier van ledenwerving.

Misschien kunnen we jullie systeem ook eens voorstellen voor de Veto, maar kunnen we het nu hebben over de A.S.R. ?

Jullie zijn momenteel aan het werken rond de inspraakmogelijkheden en dit op academisch vlak en tevens binnen de autonome studentenraden !

Ja, we zijn daarrond bezig in de werkgroep studentenproblematiek. We onderzoeken teksten, discussiëren onderling en zoeken naar nieuwe modellen. We trachten nu eerst na te gaan hoe de mensen gekozen worden, welke macht ze hebben ... We willen de studen-

tenvertegenwoordiging duidelijk beter gestructureerd zien en tevens efficiënter zien werken. Eerst gaan we de organen waarin we zelf zitten aanpakken en dan kunnen we later de academische structuur onder de loep nemen.

In 'Ons Leven' hebben jullie aan de ASR reeds heel wat blz. gewijd. Vooral negatieve reacties ... maar een concreet opbouwend voorstel hebben we nog niet gevonden !

Ik dacht toch dat er bij de kritiek telkens een voorstel van hoe het wel zou kunnen geformuleerd was. Maar we werken nog aan een globaal voorstel uit dat we bin-

nenkert aan het grote publiek hopen voor te stellen. In Ons Leven werd enkel gereageerd op frappante concrete voorbeelden van mistoestanden.

Kun je dat nieuwe globale model of voorstel even toelichten ?

We doen dat liefst niet omdat we nog niet in een beslissend stadium zitten ... er moeten nog een aantal mensen hun eigen inbreng over hebben. Maar als het klaar komt, treden we er dit jaar nog mee naar buiten maar hoe dat weten we nog niet. Maar om even op die kritiek terug te komen. Het is normaal dat als een studentenbeweging iet of wat kritisch is, dat je dan de facetten aanpakt waar het duidelijk mank loopt. Bv. de criteria ter

erkenning van de vrije verenigingen ... we hebbende punt voor punt onderzocht, bekritiseerd en onze mening daarover neergeschreven in ons blad. We zijn er bv. tegen dat de ASR bepaalt welke de "inhoud" van een vereniging moet zijn, wil ze erkend kunnen worden. En al zitten we zelf ook wel in de F.K. van de vrije verenigingen, dan wil dit nog niet zeggen dat we daarom geen kritiek mogen uitbrengen.

Akkoord, maar in de F.K.K. uiten jullie zelden kritiek ... wel via pamfletten achteraf en via jullie blad. Daarbij, als je kritiek hebt op de criteria moet je voorstellen doen bij de F.K.K. die advies uitbrengt aan de F.K./ASR . Trouwens de criteria moeten door de R.v.S. goedgekeurd worden.

Het blijft een administratief orgaan dat weinig mogelijkheden openhoudt voor reacties . Trouwens wat je daar zegt getuigt van een erg paternalistische houding; er zijn nu heel wat werkende verenigingen uitgesloten die niet mee kunnen praten over een eventuele wijziging. En als je een eer-

lijke herstructurering wenst, dan moet je ook inspraak geven aan de verenigingen die nu niets te zeggen hebben. De mensen van de FKK beschouw ik als een soort ambtenaren en als je die teveel macht gaat geven, installeer je sowieso de bureaucratie.

Het probleem zit ook voor een deel bij de 'kringen'. Er is te weinig overleg tussen de basis en de kringen en tussen de kringvertegenwoordigers onderling . En er wordt op dit ogenblik gewerkt rond voorstellen die de fouten trachten te vermijden. Maar neem nu de F.K. van de ASR ... die is representatief in die zin dat er uit elk van de 5 raden 2 vertegenwoordigers zitten die het standpunt van hun 'raad' moeten verdedigen. Elk raad verschaft van zijn leden dat ze op de hoogte zijn van wat hun achterban denkt ... men zoekt binnen de eigen raad naar een globaal standpunt ... en dan komen deze van de 5 raden bijeen op de F.K./ASR .

Toch lijkt het mij onlogisch dat 1 persoon een ganse kring vertegenwoordigt. Als de verhouding in de kring 60 voor en 40 tegen is, hoe kan dan dit "proportioneel standpunt" eenduidig op een raad aan bod komen? Je merkt nu toch

ook wel dat er in de coördinatievergadering (= F.K./ASR) vaak tegenstrijdige standpunten uit de verschillende raden komen en toch werkt men met vertegenwoordigers uit dezelfde kringen. Dat is toch ergens onlogisch !

Akkoord daarin, doch het probleem ligt bij de kringen en hun vertegenwoordigers ... of bij het systeem zelf ... neem bij de kringen die hun vertegenwoordigers in de 5 raden eenzelfde standpunt moeten laten innemen ofwel moet je het werkingsterrein van elke raad zo sterk gaan afbakenen dat je geen overlappings meer krijgt tussen de raden.

Je vertrekt dan vanuit een ideaal ... elkeen heeft ook nog zijn eigen mening . Nu bevordert het lui-

dige systeem zeer sterk de individuele mening van de vertegenwoordigers.

Vanuit de ASR kan je de kringen geen andere structuur opdringen ... zoiets moet komen van de basis en dat gebeurt nu juist niet .

En waarom trekt men eerst de structuren uit mekaar en tracht men ze naderhand terug bijeen te krijgen om te kunnen coördineren ?

Dat is historisch gegroeid. Vroeger was er een studentenparlement. Doch na een aantal maanden moest dat losgelaten worden ... en vandaar de opplitsing in afzonderlijke raden.

Maar ondertussen blijft het grote twispunt voor ons de 'representativiteit' van de Sociale Raad

en van de Kultuurraad ... niet zo erg die van de Kringraad.

Waarom niet die van de Kringraad ?

Omdat de praeses (die meestal zijn kring in de Kringraad vertegenwoordigt) verkozen is (en hopelijk op een democratische manier) door een meerderheid van mensen van de kring Terwijl die anderen in de ploeg zitten maar niet in eigen persoon verkozen zijn. Ze nemen die functie uit eigen inzet en engagement aan.

De structuur is echter zo ingewikkeld dat de basis niet meer klaar ziet en haar vertegenwoordigers niet meer kan volgen. Trouwens is het een structuur die enorm "centraliserend" werkt. Een massa studenten wordt door een twintigtal afgevaardigden vertegenwoordigd, zelfs willens nillens.

Representativiteit bestaat maar zolang je gelooft in vertegenwoordiging en dat is normaal als het centraliserend werkt naar de spits toe .

- Op dit moment zijn we ons ervan bewust meer en meer in discussie te treden waarbij erg persoonlijke uitspraken de bovenhand halen . -

Het essentiële van de democratie ligt volgens mij toch in de info-

en de doorstroming ervan en daar ontstaan de huidige moeilijkheden.

Die informatieoverdracht behoort wezenlijk tot de taak van de vertegenwoordigers (via het fac.blad, ad valvas-berichten, mondeling of op A.V. of bestuursvergaderingen) en daar wordt er weinig initiatief genomen. De gewone student wenst vaak andere informatie dan deze die wij hem kunnen en moeten geven.

De vertegenwoordigers in hun kring worden meestal ook gekozen voor heel andere zaken dan waarvoor ze later bevoegdheid zullen krijgen. Ze zetten zich vnl. in voor fac. werking.

Maar jij gaat telkens uit van het standpunt " hoe kunnen we de huidige structuur gezonder maken " maar nooit " kunnen we de bestaande structuur niet helemaal veranderen " .

Toch is de Kringraad bezig met een globale herziening - zoals uit de ontwerptekst van haar voorzitter blijkt - en de Sociale Raad zal deze weldra ook gaan bespreken.

Kan dat voorstel van de Kringraadvoorzitter doorgedrukt worden als akkoord zijn ?

de andere raden er niet mee akkoord zijn ?

Dat moet uitgediscussieerd worden en dat kan erg veel tijd vergen. Je moet daarvoor in eerste instantie de medewerking van de kringen hebben.

Maar je zit met een enorme desinteresse van de studenten en dat kan voor een groot deel te wijten zijn aan de " machteloosheid " die ze nu ervaren omdat het geheel nu

stark centraliserend werkt. Het wordt dringend tijd de vraag naar hervorming publiek te stellen ... maar aan wie ?

Jullie analyse pakt uit tegen de rode bolwerken van Sociale Raad en Kultuurraad; de Kringraad noemen jullie gevaarlijk-vervelend-neutraal.

Voor Kringraad is dat vrij duidelijk ; dat orgaan kan min of meer representatief genoemd worden. Maar de Sociale Raad is een open orgaan dat mogelijkheid biedt tot

indringing van (linkse) vrije verenigingen. Deze laatste hebben immers geen eigen orgaan om hun politieke mening naar buiten te brengen. En nu had ik persoonlijk

Wat wil de Sociale Hulp te Leuven ?

In de armoede van onzen Vlaamschen volksbroeder dragen wij allen — en wij vooral, de intellectueelen en de gegoeden — groote schuld. De moderne ellende van ons volk, dat geleidelijk verkankeren van het heerlijke beeld van de kristen-Vlaamsche schoonmenscheeljkheid, is, grootendeels het gevolg van de liberaal-individualistische levenswijze van de hogere standen en de hoogeschoolafgestudeerden. Waaron hebben wij ons volk in de handen laten terecht komen van een vermaterialiseerde, socialistische arbeidersbeweging, die noch kristelijk noch Vlaamsch geïnspireerd was, noch geleid was door Leuvense universitaires ? Nu staan wij verbolgen toe te zien, met nog altijd het vage bewustzijn dat wij geheel het volk zijn of ten minste gansch het volk vertegenwoordigen, wanneer het levende volk ons niet eens kent !

Het is die bedreiging die thans over het kristen-Vlaamsch schoonmenscheeljkheidsbeeld hangt, die de Sociale Hulp in het leven geroepen heeft. Haar eerste leitmotief is : Terug naar het volk, naar het concrete, levende volk, zóóals het is en daar waar het is ; in de krotwoningen van de volkskwartieren. Terug naar den volkmensch en dus : eerst binnen ten huize, om eensdaags binnen gelaten te worden in zijn hart.

Maar dat is nog maar 'n eerste stap. De levende contactname met den volkmensch moet den weg banen : ze moet hem geleidelijk binnen voeren in 't warme midden, het nieuw sociaal milieu dat hem optillen zal naar kristen Vlaamsche schoonmenscheeljkheid, omdat het stralen zal van kristelijke broeder-

liefe, eigen Vlaamsch-nationale volkszin en hoogmenscheeljk voornameheid, d. i. voornameheid vol eenvoud. De katholieke hoogstudent van Leuven is er zich immers van bewust dat een gezonde nationale gemeenschapszin, gerugsteund door een nationale uitbouw van de gemeenschap, een machtige hefboom kan zijn voor de geestelijke en dus ook voor de zedelijke en godsdienstige opgang van de volksgeenooten. Het bewustzijn van het kristen-Vlaamsch ideaal heeft meerdere studentengeneraties tot een geweldigen geestelijken opbloei weten op te voeren : dat zelfde ideaal zal als een zuurdeesem in de volksmassa moeten neergelegd, indien wij het nog ooit uit zijn diepen wil willen zien oprispen. De Sociale Hulp wil aan den volkmensch van Leuven, als een eerste vorm, een zeer nederig essai bezorgen van de kristen volksche orde, die zij voor Vlaanderen droomt : essai dat vooral zijn groote waarde hieruit vandaan haalt dat de Sociale Hulp als de eerste vormingsschool kan doorgaan voor de bouwers van die orde.

Leuven heeft zijn tijd begrepen. Moge Vlaanderen Leuven volgen !

A. DONDEYNE,
Proost van de Sociale Hulp.

Dit en een heleboel andere anekdotes uit vervolgende tijden zullen al lemaal in het colloquiumboek verschijnen dat de Sociale Raad en de Raad Voor Studentenvoorzieningen van de K.U. Leuven zullen uitbrengen ter gelegenheid van het Colloquium Democratisering van de Onderwijskansen.

De opzet van het colloquium kan als volgt omschreven worden :

- De discussie rond de democrativering van de onderwijskansen weer in de politieke actualiteit brengen op een ogenblik dat men van overheidswege van plan is diepgaande veranderingen op onderwijsbeleid in te voeren (numerus clausus, studietoelagen, aanvullen en/of vervangen van door studietoelagen, verlenging van de studieduur in het hoger onderwijs, verlenging van de leerplicht tot 16 jaar...)
- De arbeidersbeweging konfronteren met dit onderwijsbeleid en hun visie hieromtrent vernemen.
- Het formuleren van alternatieven.

KONKRETE WERKING.

Dit colloquium zal doorgaan op 26 maart e.k. van 10u tot 17u. Wij voorzien als referaten :

1. Algemene inleiding : historiek van de democrativering van het onderwijs, aangevuld met een beoordeling.

2. Standpunten van de kristelijke en socialistische arbeidersbeweging. Bedoeld wordt hier de houding van deze bewegingen als dusdanig ten overstaande van het huidige onderwijsbeleid, en het belichten van een eigen onderwijsvisie.

Na de referaten krijgen de deelnemers de mogelijkheid om in de referaten aangehaalde temata in discussiegroepen verder uit te diepen.

Het colloquium richt zich tot leden van de vormingsafdelingen van de arbeidersbeweging, leraren, studenten, leden van de universitaire gemeenschappen ...

Filmforum Heverlee 15 februari.

Om 20.00 en 22.30 draaien we deze avond **DE TUIN VAN DE FINZI CONTINIS** van **Vittorio de Sica**. (en niet van Vittorio Bassani, zoals we zo triomfantelijk aankondigen op onze affiche...)
In deze film van 1971 keert de Sica terug naar zijn kracht: het evenwicht tussen het dramatische en het poëtische. De mensen die hier getekend worden, zijn dan wel niet meer de sociale verschoppelingen als in zijn 'Ladri di biciclette', maar aristokraten.

Ook zij zijn hier echter slachtoffers van menselijke onrechtvaardigheid en onverschilligheid. Op een subtiele wijze schildert de Sica het milieu en de sfeer van de aristocratie en de burgerij in Ferrara. (De tuin is het symbool van het isolement waarin zij leven). Hun rust, veiligheid en isolement wordt geleidelijk verstoord door de toenemende terreur van het opkomende fascisme. De tuin wordt het ghatto van de joodse intelligent-

sie, die geleidelijk van het leven erbuuten worden gediskrimineerd: geen toegang tot bibliotheken, verenigingen... zodat ze uiteindelijk nog blij zijn dat ze verder mogen leven. De Sica heeft dat met zijn al wat oudere stijl nog uitstekend weergegeven: kijk maar naar de frisse kleuren in het begin, die geleidelijk plaats ruimen voor zwart en andere doffe kleuren.
DE TUIN VAN DE FINZI CONTINIS is een rake tekening van wat oorlog en menselijke onverdraagzaamheid meebrengt aan ellende en hulpeloosheid.

